

Sygn. akt III Ca 1799/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Magdalena Balion – Hajduk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 grudnia 2015 r. w Gliwicach

sprawy z powództwa Kancelarii (...) Spółki Akcyjnej w K.

przeciwko R. B.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 28 lipca 2015 r., sygn. akt I C 820/15

oddala apelację.

SSO Magdalena Balion – Hajduk

Sygn. akt III Ca 1799/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym z dnia 28 lipca 2015 roku Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej oddalił powództwo Kancelarii (...) Spółki Akcyjnej w K. przeciwko R. B. o zapłatę kwoty 717,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 maja 2014 roku oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że zgodnie z ramową umową pożyczki złożoną przez powódkę pożyczkobiorca pozwany Ł. B. miał zobowiązać się do przelania kwoty w wysokości jednego grosza tytułem opłaty rejestracyjnej. Po otrzymaniu opłaty rejestracyjnej oraz po zweryfikowaniu danych pożyczkobiorcy pożyczkodawca (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. miał informować klienta o potwierdzeniu rejestracji lub odmowie rejestracji. Pożyczkodawca niezwłocznie po zawarciu umowy miał przesłać na adres pożyczkobiorcy projekt ramowej umowy pożyczki, formularz informacyjny dotyczący umowy wraz z harmonogramem spłat oraz wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Przelewem z dnia 1 marca 2014 roku (...) sp. z o.o. w W. przekazał na rachunek bankowy pozwanego kwotę 390 zł. W tytule przelewu wskazano (...). Tytuł przelewu nie był tożsamy ze wskazanym numerem w umowie ramowej pożyczki.

W dniu 30 października 2014 r. Kancelaria (...) Spółka Akcyjna w K. zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności, do którego załączono nieczytelny wykaz. Pismem z dnia 30 października 2014 roku powódka zawiadomiła pozwanego o cesji wierzytelności oraz wezwała pozwanego do zapłaty.

Sąd Rejonowy uznał, że przepis art. 339 § 1 k.p.c. wprowadza swoiste domniemanie zgodności twierdzeń powoda z rzeczywistym stanem rzeczy, ale nie zwalnia powoda od przytoczenia faktów, które są niezbędne do dokonania

subsumpcji materialnoprawnej, stanowiącej faktyczną i materialnoprawną podstawę wyroku. Ponadto domniemanie to zastępuje postępowanie dowodowe tylko wówczas, gdy twierdzenia powoda nie budzą uzasadnionych wątpliwości.

Sąd Rejonowy wskazał, że na podstawie przedłożonych przez powódkę dokumentów powziął wątpliwość co do istnienia legitymacji czynnej powódki w sprawie.

Z przedłożonych przez powódkę dokumentów, a to: umowy przelewu wierzytelności z dnia 30 października 2014 roku zawartej pomiędzy Kancelarią (...) Spółką Akcyjną w K. oraz (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. oraz zawiadomienia o cesji wierzytelności nie wynika, aby powódka nabyła wierzytelność przeciwko pozwanemu, której zapłaty domaga się w niniejszym postępowaniu. Znajdujący się na kartach 13-14 akt wykaz, połączony z dokumentem oznaczonym jako umowa przelewu wierzytelności z uwagi na sposób jego skopiowania (wielkość czcionki) jest zupełnie nieczytelny, z czego zdawać musiał sobie sprawę składający ww. dokumenty pełnomocnik powódki. Należy domniemywać, że wolą powódki nie było aby na podstawie tego dokumentu Sąd czynił ustalenia w zakresie legitymacji czynnej powódki, skoro dokument ten był w całości nieczytelny, co nie mogło umknąć uwadze profesjonalnego pełnomocnika. Poza tym wykaz ten nie został w żadnym dokumencie bliżej opisany, nie jest wiadome z jakiego dokumentu pochodzi, przez kogo został podpisany, jeśli w ogóle takie podpisy zostały pod nim złożone i w związku z jakim zdarzeniem został sporządzony. Zatem w żadnym wypadku nie mógł stanowić dowodu przelewu wierzytelności przysługującej dotychczasowemu pożyczkodawcy wobec pozwanego na rzecz powódki.

Sąd Rejonowy uzna zatem, że powódka wbrew treści art. 6 k.c. nie wykazała, że jest legitymowana czynnie w niniejszej sprawie i na podstawie art. 509 k.c. w zw. z art. 6 k.c. oddalił powództwo.

Sąd Rejonowy wskazał także, że niezależnie od powyższego skoro powódka roszczenie swoje wywodzi z kredytu konsumenckiego (umowy pożyczki) zawartej przez pozwanego z pierwotnym wierzycielem w trybie tzw. umowy na odległość tj. bez jednoczesnej obecności obu stron, przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość to umowa ta dla swego istnienia wymaga zgodnego oświadczenia woli stron, co w przypadku umowy pożyczki oznacza oświadczenie dającego pożyczkę, że zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, oraz oświadczenie biorącego, że zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy lub rzeczy. Powódka w ocenie Sądu nie wykazała, że do zawarcia umowy z pozwanym na warunkach przez nią wskazanych w ogóle doszło. Strona powodowa dołączyła do pozwu jedynie ramową umowę pożyczki, w której pozwany został wskazany jako pożyczkobiorca, ale pod umową nie było podpisu pozwanego. Strona powodowa nie przedłożyła dokumentów wykazujących w sposób prawem przewidziany istnienia i treści umowy pożyczki.

Powódka w apelacji zarzuciła naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 232 k.p.c. przez przyjęcie, że powódka nie przedstawiła dowodów na potwierdzenie zasadności roszczenia i art. 339 § 2 k.p.c. przez przyjęcie, że twierdzenie powoda budzą uzasadnione wątpliwości. Wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia i zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kwoty 717,50 zł z ustawowymi odsetkami od 27 maja 2014 roku. W uzasadnieniu wskazała, iż zawarła umowę o kredyt konsumencki na odległość zgodnie z art. 5 pkt 13 ustawy o kredycie konsumenckim, ponadto wskazała że zgodnie z art. 29 ustawy o kredycie konsumenckim umowa powinna być zawarta w formie pisemnej, ale zastrzeżenie formy pisemnej bez rygору nieważności zgodnie z art. 74 k.c. ma ten skutek że w razie niezachowania zastrzeżonej formy nie jest to dopuszczalny dowód ze świadków ani dowód z przesłuchania stron na fakt dokonania tej czynności. Forma pisemna nie została zastrzeżona pod rygorem nieważności, a jedynie dla celów dowodowych. Skarżąca przedstawiła argumenty wykazujące, że doszło do zawarcia umowy pożyczki między pozwaną (...) sp. z o.o., zaś Sąd naruszył art. 339 § 2 k.p.c. albowiem przytoczone w pozwie twierdzenia nie budzą wątpliwości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Skarżąca w apelacji powołuje się jedynie na fakt, iż Sąd Rejonowy zakwestionował wskazywaną przez powódkę okoliczność czy do zawarcia umowy pożyczki w ogóle doszło z uwagi na brak podpisu stron pod umową czy też brak innego dokumentu, z którego wynikałoby, że taka umowa została zawarta. Powódka nie odnosi się natomiast do pierwszej z przyczyn, która legła u podstaw oddalenia powództwa, a mianowicie że powódka nie wykazała legitymacji czynnej w sprawie. Powódka w niniejszej sprawie dochodzi zapłaty na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 30 października 2014 roku. Jako dowód przedstawiła umowę wraz załącznikiem, mieszczącym się na czterech stronach, na których znajdują się najprawdopodobniej 1773 pozycje zawierające najprawdopodobniej wierzytelności których umowa dotyczyła. Jak Sąd odwoławczy wskazuje są to najprawdopodobniej wierzytelności będące przedmiotem umowy cesji, ale z całą pewnością tego stwierdzić nie można, ponieważ kopia niepotwierdzona zresztą przez pełnomocnika ma taki rozmiar czcionki, że jest w ogóle nieczytelna. Na jednej stronie zawiera kilkaset pozycji, powódka nie wskazała nawet która z nich ma dotyczyć niniejszego postępowania. Słusznie zatem Sąd Rejonowy stwierdził, iż nie może na tej podstawie ustalić czy pożyczka w ogóle jest legitymowana czynnie do występowania w niniejszym procesie.

Sąd Okręgowy, mając powyższe na uwadze na mocy art. 385 k.p.c. orzekł jak sentencji